

de blive syge, end Forholdet er for Tiden. De trængende iblandt dem have nu ifølge Bestemmelserne i deres Love og Vedtægter kun 50 Øre pr. Sygedag, hvilket er en grumme lille Understøttelse. Med disse Ord skal jeg anbefale ogsaa denne Sag.

Bluhme: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), som ikke er til Stede i Dag, rettede et Spørgsmaal til mig, og da jeg har begæret Ordet for at besvare det, maa jeg altsaa gøre det nu. Han spurgte, sidst da han havde Ordet: „Hvorledes skal man tage et Forsvar op for vort Lands Selvstændighed, naar København er i en fremmed Magts Vold? Hvorledes skal det gaa til?“ Det Spørgsmaal rettede han til mig og forlangte, at jeg skulde besvare det. Jeg mener nu, at det er fra hans og fra Højres Side et mærkeligt Spørgsmaal at stille til mig, thi jeg har jo intet ondt bedrevet, jeg har ikke bygget Københavns Befæstning. Det er de Herrer, som skulle sige, hvorfor de have bygget den, til hvad Nytte. København var jo forlængst en aaben By; sidst da den agerede Fæstning, var det en temmelig trist Affære, og den kunde uden Skade have vedblevet at være en aaben By. Det er dem, der byggede Fæstningen, som burde sige os hvorfor. Men siden det ærede Medlem nu har stillet det Spørgsmaal til mig, vil jeg svare ham.

Hvis København efter at være bleven en Fæstning kommer i en fremmed Magts Vold, vil det selvfølgelig være aldeles umuligt for os at forsvare vor Selvstændighed. Saa snart Fæstningen er erobret, er det selvfølgelig ude med vor Selvstændighed. En anden Sag er det selvfølgelig, hvis København var en aaben By og den ved et coup de main eller paa anden Maade blev besat af en fjendtlig Styrke. Da led vor Selvstændighed ikke noget. Er Fæstningen erobret, saa er den erobret netop for at tilintetgøre Danmarks Selvstændighed, og saa er det ude med Folk og Dynasti. Men fordi København som aaben By bliver besat af en fremmed Troppstyrke, lider vor Selvstændighed ikke noget, Kongen eksisterer lige godt udenfor København, han har alle Midler til sin Raadighed, de Tropper, som den kommanderende General raader over, kunne lige godt agere, og den aabne By maa være lige saa let at komme ind i for vore Tropper, som den har været for de fremmede at komme ind i mod vore Tropper.

For København som aaben By gælder det samme som for enhver anden aaben By, at naar Krigen er forbi, evakueres den, hvis den ikke er tagen tilbage af vore Tropper under Krigen. Der er ikke tabt noget for vor Selvstændighed derved. Men ofrer en Magt store Ting paa at erobre København som Fæstning, er det for at beholde den og bruge den, og med Erobringen af Fæstningen København er det danske Folks Saga ude.

Det ærede Medlem fandt det „ubegribeligt, at nogen kan anse det for en Ulykke for Landet, at København er befæstet, saa at den ikke er til Fals for enhver, som med et Par Skibe lægger ind i Havnen og sætter nogle Folk i Land“. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem ikke kan forstaa os andre. Thi det kan vel egentlig ikke være det ærede Medlems Mening, at naar et Par Skibe gaa herop med, lad os sige et Par Tusind Mand, der kastes ind i den aabne By, er dermed Byen og Landet erobret og et Forsvar umuligt. Det kunne de selvfølgelig gøre, men jeg kan ikke indse, hvad Fornøjelse en fremmed Magt, som vi ikke ere i Krig med, kan have af at sende et Par Skibe her op og sætte nogle Mand i Land for at lade dem spadsere i Byen, andet kunne de nemlig ikke gøre, man brandskatter ikke i vore Dage en aaben By, og man bombarderer den ikke. Man skænder ikke Kvinder og Børn, og i det hele, man røver ikke i en aaben By. Det højeste kan være, at man, som Tyskerne gjorde i Jylland i sin Tid, forlanger en vis Sum Penge til Ernæring. De Penge kan man jo udbetale, dem kunne vi faa igen efter Krigen, hvis det lykkes os. Men derfor ere vi ikke ødelagte, derfor er Selvstændigheden ikke tabt.

Det ærede Medlem udtalte, at vor Flaade eller vor Hær kunde være noget, en stor Magt kunde bruge. Det er ganske rigtigt, men vi have jo et Eksempel paa, at vi leve, selv om vor Flaade blev tagen. Naar vi ikke have ladet det ske med vor gode Villie, have vi intet ondt gjort. Vi have ikke brudt vor Neutralitet, fordi en Magt kommer og tager vore Skibe. Men en anden Ting bliver det, hvis vi udlevere Fæstningen. Denne er da et Vaaben, som vi have givet til den ene Magt at bruge mod den anden. Jeg tror ikke, at den ene eller den anden af de to Stormagter, som maatte komme i Krig med hinanden, vil gøre sine Folk den Fornøjelse at løbe op til København og sætte dem i Land der. Det vil ikke have nogen Interesse for dem,